

Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar. Finder en efter § 1 lovlig Svangerskabsafbrydelse Sted uden Iagttagelse af Forskrifterne i §§ 2 og 3, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder eller under formildende Omstændigheder Bøde. Afbrydes et Svangerskab uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

Stk. 3. *Den, som uden at være autoriseret Læge* afbryder et Svangerskab eller yder Bistand hertil, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar. I Gentagelsestilfælde, eller saafremt Gerningsmanden har handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

§ 7.

Den, der ved ulovlig Tvang, jfr. Borgerlig Straffelovs § 260, eller ved Trusler om økonomisk Tab eller om Føringelse af Stilling i personlig, familie- eller samfundsmæssig Henseende formaar en svanger Kvinde, der ønsker at gennemføre sit Svangerskab, til at lade dette afbryde, straffes, selv om Afbrydelsen finder Sted under Iagttagelse af de herom givne Regler, med Fængsel indtil 2 Aar; Straffen er dog Fængsel indtil 4 Aar, saafremt Afbrydelsen foretages af en Person, der ikke er autoriseret Læge.

§ 8.

Udgifterne i Anledning af Svangerskabsafbrydelse afholdes af paagældende selv. Hvis hun ikke har Midler hertil, afholdes Udgifterne af Statskassen eller, forsaavidt hun er inddraget under en af de i § 66 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 nævnte Forsorgsgrene, af vedkommende Anstalt.

§ 9.

Stk. 1. Paa Kliniker, der oprettes ved det Offentliges Foranstaltning, skal Personer af begge Køn have Adgang til rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne, hvorhos der skal gives svangre Kvinder Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, derunder om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der under Svangerskabet og efter Fødslen staar til Raadighed for dem selv eller til Hjælp ved Forsørgelse af det ventede Barn.

Stk. 2. Saafremt en svanger Kvinde, der ønsker sit Svangerskab afbrudt, af egen Drift eller efter Henvisning af det sociale Udvalg eller af andre henvender sig til en saadan Klinik, paahviler det denne at optage Forhandlinger med hende paa Grundlag af de Oplysninger, som Kliniken, eventuelt efter at have sat sig i Forbindelse med det sociale Udvalg, efter et Skøn i hvert enkelt Tilfælde finder det fornødent at indhente. Under Forhandlingerne skal Kliniken dels søge at afholde hende fra overilede Skridt, dels give hende Vejledning om den Bistand og de Hjælpemidler, der staar til Raadighed, saafremt hun gennemfører Svangerskabet, samt fuld Oplysning om Farerne ved og de mulige Følger af en Svangerskabsafbrydelse, eventuelt tillige om de herom gældende Straffebestemmelser.

Stk. 3. I de Tilfælde, hvor det ifølge Bestemmelserne i § 2 er nødvendigt, at der foreligger Attestation om, at der er forhandlet med Kvinden, for at Svangerskabsafbrydelse kan finde Sted, er Kliniken efter Forhandlingernes Afslutning pligtig at udstede saadan Attestation.

Stk. 4. Det paahviler de sociale Udvalg at meddele Klinikerne de af disse begærede Oplysninger om Kvinder, der har rettet Henvendelse til Klinikerne angaaende Afbrydelse af deres Svangerskab.